

определянето на минималните разходи за храна. Положителните страни на метода се изразяват в добра информационна стойност и гъвкавост; статистическа реалистичност на данните; лесна актуализация и ниски разходи. Негативните страни са, че линията на бедност не зависи от промените в подоходното разпределение на домакинствата; слаба вътрешната консистентност. Методът дава добра възможност за постигане на консенсус в обществото, защото границата на бедност се определя на основата на фактическото потребление. Положително следва да се оценят възможностите на метода за постигането на широка публичност и прозрачност на избора.

Методът на *относителния дял на храната* се базира на статистическа информация, поради което неговите характеристики зависят от качеството на извадката и дефинирането на потреблението. Подобно на другите методи, неговите положителни страни са свързани с добрата информативност и гъвкавост. Систематичните грешки могат да бъдат по-ниски при едно по-пълно дефиниране на потреблението. Също така при използването на данни от статистиката на домакинските бюджети разходите могат да бъдат малки. Недостатъците се изразяват в независимост от подоходното разпределение; слаба вътрешна консистентност; високи разходи, ако не се използват домакинските бюджети, и по-ниска актуалност.

Децилният метод притежава най-силно изразени неблагоприятни характеристики. Поради това той трудно може да се използва за измерване на бедността.

Релативният метод също се отличава с голяма простота на сметките и има широка публичност и прозрачност. Актуализирането може да се осъществява на различни периоди (напр. месечно) и притежава висока актуалност на данните. Положителна страна на метода е силното влияние на границата на бедност от промените в подоходното разпределение на домакинствата. Информативността и гъвкавостта на метода е висока. Последната се определя от възможността да се избират различни проценти от средното равнище на дохода или потреблението. Слабите страни на метода се изразяват в липса на вътрешна консистентност, възможност за систематични грешки и по-голям конфиденциален интервал. Методът е удобен за международни сравнения, но слабо реагира при обединяването на население с различен жизнен стандарт.

Субективният метод на "минималния доход" отговаря положително на почти всички критерии. Той има висока информативна стойност. Субективният метод отразява промените в подоходното разпределение на домакинствата в степен, по-малка от пропорционалното. Едно от важните преимущества на метода е неговата вътрешна консистентност. Индивидите сами определят линията на бедност чрез оценка на своите функции на благосъстояние. Това дава отлична възможност за постигането на обществен консенсус, защото няма по-добър съдник от самия човек за това дали е беден, или не. В това отношение политиките са значително улеснени, спорът между тях може да бъде относно дефинирането на минималния жизнен стандарт за обществото. Негативните страни се изразяват в липса